

Iso Masihning Vahyi — O'n Yettinchi Son

Quruq suyaklarni uyg'otish: Kutish davrida poklik va imonga da'vat

Jeff Pippenger

2023-11-17

Sahroda faryod qiluvchining “ovoz”ini eshitayotgan ko'chada o'lik holda yotgan quruq suyaklar buni Tasallibaxsh kelgani uchun qiladilar; bu esa Isoning Uni yuborish haqidagi va'dasining bajo bo'lishidir. Millerchilar boshdan kechirgan birinchi umidsizlik chog'ida, ular o'zlarining bokiralar haqidagi masalning kechikish davrida ekanliklarini anglab yetdilar.

“Umidsizlikka tushganlar Muqaddas Kitobdan o'zlarining kechikish davrida ekanliklarini va vahiy amalga oshirishini sabr-toqat bilan kutishlari lozimligini ko'rdilar. Ularni 1843-yilda Rabbilarini kutishga undagan ayni dalil, U zotni 1844-yilda kutishlariga ham olib keldi.”
Spiritual Gifts, 1-jild, 153-bet.

Millerchilar orqali timsol qilinganlar birinchi ko'ngil qolish tajribasini takrorlaydilar, va ular buni boshdan kechirganlarida, o'zlari ham bokira qizlar haqidagi masalning kechikish vaqtida ekanliklarini anglashlari lozim. Faqatgina Tasalli Beruvchining ta'sirigina ularga bu haqiqatni ko'rishga imkon beradi. Tasalli Beruvchi orqali yuzaga keladigan o'sha anglash Hizqiyoga quruq, o'lik suyaklar vodiysiga e'lon qilish buyurilgan birinchi bashorat orqali ifodalanadi.

Yana U menga dedi: “Bu suyaklar ustida bashorat qil va ularga ayt: Ey quruq suyaklar, Egamizning kalomini eshitinglar. Bu suyaklarga Rabbiiy Egamiz shunday demoqda: Mana, Men sizlarga nafas kirgizaman, va sizlar tirilasizlar. Men sizlarga paylar solaman, ustingizga go'sht bitiraman, sizlarni teri bilan qoplayman, ichingizga nafas solaman, va sizlar tirilasizlar; va Men Egamiz ekanligimni bilib olasizlar.” Shunday qilib, menga buyurilganidek bashorat qildim; va men bashorat qilayotganimda, bir ovoz eshitildi, va mana, bir silkinish bo'ldi, va suyaklar bir-biriga, har bir suyak o'z suyagiga qo'shildi. Men qaraganimda esa, mana, ularga paylar va go'sht bitibdi, ustidan teri qoplabdi; ammo ularda nafas yo'q edi. Hizqiyol 37:4–8.

“Shovqin” Muqaddas Ruhni ifodalaydi. O'sha paytda bokiralar o'zlari kutish vaqtida ekanliklarini anglab yetishlari kerak. Ular kutish vaqtida ekanliklarini anglab yetganlarida, hafsalasi pir bo'lganlar nima qilishlari lozimligi haqidagi Muqaddas Kitob ko'rsatmalari juda ko'pdir. Yeremiyo ular hech qachon “masxarachilar yig'ini”ga qaytmasliklari kerakligini o'rgatadi; Filadelfiyaga yo'llangan xabarda bu — shaytonning sinagogasidir. Ular, shuningdek, qimmatbaho narsani qabih narsadan ajratishlari ham kerak. Qimmatbaho narsa qabih narsaga qarama-qarshi qo'yilganda, bu ikki tomonlama ma'noga ega.

Men bu bashoratli tafovutni yillar oldin, Uilyam Millerning tushiga tatbiq qilganimda, o'zim uchun anglab oldim. Men javohirlarni Xudo Kalomining haqiqatlari, soxta javohirlarni esa buzilgan ta'limotlar deb to'g'ri ta'rifladim. Shundan so'ng menga Jeyms Uayt ham Uilyam Millerning tushiga tatbiq qilganligi, va u o'z tatbiqida javohirlarni Xudoning sodiq xalqi, soxta javohirlarni esa haqiqatning soxta e'tirofchilari deb belgilaganligi ko'rsatildi. Jeyms Uayt bu tush haqida

nimani o'rgatganini tekshirganimda, ikkalamiz ham to'g'ri ekanimizni angladim. Javohirlar Xudoning sodiq xalqini, qalbaki javohirlar esa sadoqatsizlarni ifodalashi mumkin, biroq javohirlar Xudo Kalomining haqiqatlarini ham, qalbaki javohirlar esa soxta ta'limotlarni ham ifodalashi mumkin. Jeyms Uayt Millerning tushini o'sha paytda o'zi yashab turgan tarixga tatbiq qilgan edi, men esa bu tushga oxirgi kunlar tarixi sifatida yondashgan edim. Bu ikki tatbiq birgalikda shuni ko'rsatadiki, insonlar o'zlari ishonadigan narsaga aylanadilar, va agar ular xato ta'limotlarni mahkam ushlashni tanlasalar, o'zlari bog'lanib qolgan ta'limotlar bilan birga, chang supurgi tutgan odam tomonidan derazadan supurib chiqariladilar. Biz nima yesak, o'shamiz.

Ko'ngli qolganlar o'zlarining, Yeremiyoga ko'ra, kutilish davrida ekanliklarini anglaganlarida, qadrli narsani razildan ajratishlari lozim.

“Xudoning hukumatiga qarshi urushayotgan odamlar ba'zan namoyon etadigan donolikka qanday qilib ega bo'ladilar? Shaytonning o'zi samoviy saroylarda ta'lim olgan, va u yovuzlikni ham, ezgulikni ham biladi. U qimmatbaho narsani razil narsa bilan aralashtiradi, va aynan shu unga aldash qudratini beradi. Ammo Shayton o'zini samoviy yorqinlik liboslariga burkagani uchun, biz uni nur farishtasi sifatida qabul qilaylikmi? Vasvasachi o'z usullari bo'yicha tarbiyalangan, uning ruhi bilan ilhomlantirilgan va uning ishiga moslashtirilgan vakillariga ega. Biz ular bilan hamkorlik qilaylikmi? Ta'lim olishga erishish uchun uning vakillarining ishlarini zarur deb qabul qilaylikmi?” Ministry of Healing, 440.

Qimmatli va qabih narsa haqiqat va xatoni anglatadi. Shuningdek, u insonlarning ikki toifasini ham anglatadi.

“«Shunga qaramay, Xudoning poydevori mustahkam turibdi va unda bu muhr bor: Rabbiiy O'zinikilarni biladi. Yana: Masihning ismini tilga olgan har bir kishi nohaqlikdan chetlashsin. Ammo katta bir uyda nafaqat oltin va kumush idishlar, balki yog'och va sopol idishlar ham bo'ladi; ba'zilar izzat uchun, ba'zilar esa sharmandalik uchundir»”. “Katta uy” Jamoatni ifodalaydi. Jamoatda qadrli narsalar qatori tuban narsalar ham topiladi. Dengizga tashlangan to'r yaxshi bilan yomonni birdek yig'adi.” Review and Herald, 1901-yil 5-fevral.

Yeremiyoga, agar u qaytsa, nodon bokira qizlardan ajralishi lozimligi, shuningdek nodon bokira qizlarning xato ta'limotlaridan ham ajralishi kerakligi haqida ko'rsatma berildi. Bir yuz qirq to'rt ming — mukammal birlikka kiradiganlardir. Yeremiya, agar muhrlanishga da'vat etilganlar vahiy so'zlaganda Xudoning “og'zi” bo'lishlari kerak bo'lsa, Hizqiyolning to'rt shamol haqidagi ikkinchi xabari bilan muhrlanishga chaqirilganlar bajarishi lozim bo'lgan ishni ifodalaydi. Hukm kelganida vahiy Millerit tarixida so'zladi; yer maxluqi so'zlaganda va uchinchi qayg'uning hukmi kelganida esa, u bir yuz qirq to'rt mingning tarixida so'zlaydi. Shunda Yeremiya orqali ko'rsatilgan ishni ado etganlar Xudoning soqchilari sifatida yuksaltiriladilar.

Rabbiiy hafsalasi pir bo'lganlarni ularning o'limidan uyg'otish uchun Tasalli Beruvchini yuborganda, agar ular yakshanba qonuni inqirozida Uning vakillari bo'lishlari kerak bo'lsa, ular ado etishlari lozim bo'lgan poklanish ishini ko'rsatadi. Ishayo Yeremiyoning maslahatiga qo'shiladi.

Tog‘lar uzra xushxabar keltiruvchining, tinchlikni e‘lon qiluvchining oyoqlari naqadar go‘zaldir; ezgulik xushxabarini olib keluvchining, najotni e‘lon qiluvchining, Sionga: “Xudoying hukmronlik qilmoqda!” deb aytuvchining oyoqlari naqadar go‘zaldir! Qo‘riqchilarning ovozlari ko‘taradilar; birgalikda ovoz chiqarib kuylaydilar; chunki Egamiz Sionni qayta tiklaganida, ular buni ko‘zma-ko‘z ko‘radilar. Ey Quddusning vayronalari, shodlik ila jo‘sh urib, birgalikda kuylanglar; chunki Egamiz O‘z xalqiga tasalli berdi, U Quddusni qutqardi. Ishayo 52:7–9.

“Xushxabar keltiruvchi” va “tinchlik hamda najotni e‘lon qiluvchi”lar “ovozlarini birgalikda ko‘taradilar”, chunki ular “ko‘zma-ko‘z ko‘radilar”.

“Menga men tilga olganlarning ta’siriga qo‘shilib, birgalikda imkon qadar jamoat tanasidan ajratib yuborish va sarosima keltirib chiqarish uchun harakat qilayotgan yana bir necha boshqalar ham ko‘rsatildi; va ularning ta’siri Xudoning haqiqatini badnom qiladi. Iso va muqaddas farishtalar Xudoning xalqini yagona e’tiqodga olib kelib, birlashtirmoqdalar, toki ularning barchasi bir fikr va bir hukmga ega bo‘lsinlar. Va ular e’tiqod birligiga keltirilib, bu zamon uchun tantanavor, muhim haqiqatlar haqida bir xil ko‘rishga erishayotgan bir paytda, Shayton ularning ilgarilashiga qarshi chiqish uchun ish olib bormoqda. Iso O‘zining vositalari orqali to‘plash va birlashtirish uchun ish olib boradi. Shayton esa o‘z vositalari orqali tarqatish va bo‘lish uchun ishlaydi. ‘Chunki, mana, Men amr beraman, va Men Isroil xonadonini barcha xalqlar orasida xuddi don g‘alvirda elangandek elayman, ammo eng kichik don ham yerga tushmaydi.’”

“Xudo hozir O‘z xalqini sinamoqda va imtihon qilmoqda. Fe‘l-atvor shakllanmoqda. Farishtalar axloqiy qadr-qimmatni taroziga solmoqdalar va inson bolalarining barcha ishlarini sadoqat bilan qayd etmoqdalar. Xudoning nomini da’vo qiluvchi xalqi orasida buzilgan qalblar bor; ammo ular sinovdan o‘tkaziladi va imtihon qilinadi. Har bir insonning qalbini o‘qiydigan o‘sha Xudo, ko‘pincha eng kam gumon qilingan joylarda yashirin turgan zulmat ishlarini oshkor qiladi; toki haqiqatning taraqqiyotiga to‘sqinlik qilib kelgan qoqinish toshlari olib tashlansin va Xudo O‘z qonun-qoidalari hamda hukmlarini e‘lon qiladigan pok va muqaddas bir xalqqa ega bo‘lsin.

“Najotimizning Sardori O‘z xalqini qadamma-qadam boshlab borib, ularni poklaydi va ko‘chirilishga tayyorlaydi; tanadan ajralib chiqishga moyil bo‘lgan, boshqarilishiga rozi bo‘lmagan va o‘z solihligidan qanoatlanadiganlarni esa ortda qoldiradi. ‘Shunday ekan, agar sendagi nur zulmat bo‘lsa, u holda o‘sha zulmat naqadar buyukdir!’ Inson ongini, odamlarni o‘ziga ishongan ruhni erkalashga, o‘zlarini haq deb va nurda deb ishonishga undaydigan aldovdan kattaroq biror aldanish yo‘q; holbuki, ular Xudoning xalqidan uzoqlashayotgan bo‘ladilar va aziz tutgan nurlari zulmatdir.” Testimonies, 1-jild, 332, 333.

“Xushxabar keltiradi” iborasi Ishayo kitobidagi ushbu parchada ikki marta takrorlanadi; xuddi shuningdek, qimmatli narsa razildan ajratilganda amalga oshadigan birlik haqidagi Ishayoning tasviriga olib boradigan oyatlar ham Yarim Tungi Faryod tarixini aniqlab beradi.

Uyg‘on, uyg‘on; o‘z qudratingni kiy, ey Sion; o‘zining go‘zal liboslaringni kiy, ey muqaddas shahar Quddus: chunki bundan buyon senga sunnat qilinmagan va nopok bo‘lganlar endi

kirmaydi. Changdan silkinib tur; tur va o'tir, ey Quddus: bo'yningdagi kishanlardan o'zingni bo'shat, ey asir qizi Sion. Ishayo 52:1, 2.

Yeremiyo birinchi umidsizlikdagi, kechikish davrida ekanliklarini angelaydigan kishilarni ifodalaydi. Ishayo ayni o'sha kishilarga "uyg'on, uyg'on" deb amr qiladi. Ular uyg'onadilar va oxir-oqibat shunday bir nuqtaga yetadilarki, endi Xudoning jamoatida na sunnatsiz va na nopok bo'ladi, chunki ular qimmatli bilan razilni ajratish ishini ado etgan bo'ladilar. "Rabbimiz dunyo ustiga O'z hukmlarini yanada ayonroq tarzda tushirishidan oldin, O'z jamoatining poklanishini istaydi."

"Biz bu yer tarixining yakuniga tezlik bilan yaqinlashmoqdamiz. Oxir juda yaqin, ko'plar o'ylagandan ancha yaqin, va men xalqimizni Rabbiyni sidqidildan izlash zarurligiga da'vat etishga majbur ekanimni his qilaman. Ko'plar uxlab yotibdi, va ularni tanaviy uyqularidan uyg'otish uchun nima deyish mumkin? Rabbiiy O'z hukmlari dunyo ustiga yanada ayonroq tarzda tushirishidan oldin, O'z jamoatining poklanishini istaydi."

"Uning keladigan kuniga kim bardosh bera oladi? U zohir bo'lganda kim tik tura oladi? Chunki U zargarning oloviday va mato oqartiruvchining sovunidaydir; U kumushni tozalovchi va poklovchi kabi o'tiradi; U Levi o'g'illarini poklaydi va ularni oltin hamda kumush kabi tozalaydi, toki ular Egamizga solihlikda nazr keltirsinlar."

"Masih har bir soxta niqobni olib tashlaydi. Haqiqiyning qalbaki bilan aralashuvi Uni alday olmaydi. «U oltinni tozalovchining oloviga o'xshaydi», qimmatbaho narsani tubandan, quyqani esa oltindan ajratib turadi.

"Levilar kabi, Xudoning tanlangan xalqi ham Uning maxsus ishi uchun U tomonidan ajratib qo'yilgandir. Har bir haqiqiy masihiy ruhoniylar vakolatiga egadir. U samoviy Otasining fe'l-atvorini dunyoga namoyon etishdek muqaddas mas'uliyat bilan sharaflangandir. U shunday so'zlarga diqqat bilan quloq tutishi kerak: 'Shunday ekan, samoviy Otangiz mukammal bo'lgani kabi, sizlar ham mukammal bo'linglar.'"

"Lekin Mening nomimdan qo'rqadigan sizlarga Solihlik Quyoshi O'z qanotlarida shifo bilan porlab chiqadi; sizlar tashqariga chiqib, og'ildan chiqqan buzoqlar kabi o'sib-unasizlar. Va sizlar fosiqlarni oyoq osti qilasizlar; chunki Men buni ado etadigan kunda ular oyoqlaringiz tagida kul bo'ladilar, — deydi Sarvari Olam.

"Mening xizmatkorim Musoning qonunini, ya'ni Xorebda butun Isroil uchun unga buyurgan farmonlarim va hukmlarimni eslanglar. Mana, Egamizning ulug' va dahshatli kuni kelishidan oldin Men sizlarga Ilyos payg'ambarni yuboraman; u otalarning qalbini bolalarga, bolalarning qalbini esa o'z otalariga buradi, toki Men kelib yer yuzini la'nat bilan urmayin." Review and Herald, November 8, 1906.

Soxta ta'limotlarga yopishib olganlar sahroda qichqirayotgan "ovoz" bilan boshlanadigan tarixda ajratib qo'yiladilar. Xudoning ijodiy qudratiga shaxsiy muqaddaslangan tajribani hosil qilishiga yo'l qo'yishni rad etganlar sahroda qichqirayotgan "ovoz" bilan boshlanadigan tarixda "oltin"dan ajratib qo'yiladilar. Ular Laodikiyaliklar bo'lib qoladilar, aynan Laodikiya Filadelfiyaga o'tib boradigan nuqtaning o'zida.

Qimmatlisini razildan ajratish ishi deyarli butunlay ahd xabarchisining ishidir; u to'satdan kelib, Levi o'g'illarini poklaydi, ammo biz ham bunda ishtirok etishimiz kerak.

Shuning uchun, ey seviklilarim, sizlar har doim itoat etganingizdek, faqat mening huzurimdagina emas, balki endi yo'qligimda yanada ko'proq qo'rquv va titroq bilan o'z najotingizni amalga oshiring. Chunki O'z ezgu irodasiga ko'ra sizlarda ham xohishni, ham amalga oshirishni hosil qiluvchi Xudodir. Hamma narsani nolihsiz va bahslashishsiz qilinglar; toki sizlar aybsiz va beg'ubor, egri va buzuq nasl o'rtasida malomatsiz Xudoning farzandlari bo'lasizlar; ularning orasida esa dunyoda chiroqlar singari porlaysizlar. Filippiliklarga 2:12–15.

Yeremiyoga, agar u kelajakdagi hukmda Xudoning so'zlovchisi bo'lishni istasa, qimmatlisini razildan ajratishi buyurildi. Yeremiyoning o'ziga qaratilgan Xudoning maslahatini eshitayotgani esa, agar u bu ishni zimmasiga olishni tanlasa, Yupatuvchining huzuri allaqachon mavjud ekanini ko'rsatardi.

“Najotga erishish ishi hamkorlik ishidir, qo'shma faoliyatdir. Xudo bilan tavba qilgan gunohkor o'rtasida hamkorlik bo'lishi kerak. Bu, fe'l-atvorda to'g'ri tamoyillarning shakllanishi uchun zarurdir. Inson komillikka erishishiga to'sqinlik qilayotgan narsani yengish uchun jiddiy sa'y-harakatlar qilishi lozim. Ammo muvaffaqiyat uchun u butunlay Xudoga bog'liqdir. Insoniy sa'y-harakatning o'zi yetarli emas. Ilohiy qudrat yordamisiz u hech narsa bermaydi. Xudo ishlaydi va inson ham ishlaydi. Vasvasaga qarshilik ko'rsatish inson tomonidan kelishi kerak; u o'z quvvatini Xudodan olishi lozim. Bir tomonda cheksiz donolik, rahm-shafqat va qudrat bor; ikkinchi tomonda esa zaiflik, gunohkorlik, mutlaq ojizlik bor.”

“Xudo bizning o'zimiz ustidan hukmronlikka ega bo'lishimizni istaydi. Ammo U bizning roziligimiz va hamkorligimizsiz bizga yordam bera olmaydi. Ilohiy Ruh insonga berilgan kuchlar va qobiliyatlar orqali amal qiladi. O'zimizdan kelib chiqib, niyatlarimizni, istaklarimizni va mayllarimizni Xudoning irodasi bilan uyg'unlikka keltirishga qodir emasmiz; biroq agar biz 'xohlaydigan bo'lishga xohishli bo'lsak,' Najotkor buni biz uchun amalga oshiradi, 'Xayollarni va Xudo haqidagi bilimga qarshi bosh ko'taradigan har qanday yuksak narsani qulatib, har bir fikrni Masihga itoat etishga asir qilib keltiradi.' 2 Korinfliklarga 10:5.” Havoriylarning faoliyati, 482.

Vahiy o'n birinchi bobidagi uch yarim kun, quruq suyaklar ko'chada o'lik yotgan payt, “sahro”ning bir ramzidir, va “sahro” Levilar yigirma oltinchi bobidagi “yetti vaqt”ni ifodalaydi. Uch yarim kunlik sochilib ketishning oxirida, yuz qirq to'rt ming orasida bo'lishga chaqirilganlar “uyg'onishlari” va “changni silkitib tashlashlari” kerak. Opa Uayt shunday deydi: “Egamiz O'z jamoatini, Uning hukmlari dunyo ustiga yanada yaqqolroq tushishidan oldin, poklangan bo'lishini istaydi.”

“Poklangan jamoat” bilan bog'liq holda, u Yeremiyoning “qimmatbahoni razildan” ajratib chiqaradigan ajratish jarayoniga ishora qiladi. U buni, shuningdek, Malakiy kitobining uchinchi bobi bilan bog'laydi; u yerda ahd xabarchisi uchun yo'l tayyorlaydigan bir xabarchi haqida so'z boradi. Yo'l tayyorlaydigan xabarchi — Ishayoning “sahroda faryod qiluvchi ovozi”dir. Ahd xabarchisi esa Masihdir; U “leviylar” “singari”, “O'zining maxsus ishi uchun U tomonidan ajratib

qo'yilgan" bir yuz qirq to'rt ming kishi bilan ahd tuzishga hozirlanmoqda. So'ng u ularni ruhoniylar deb belgilaydi va Isoning shunday degan so'zlarini keltiradi: "Shunday ekan, samoviy Otangiz mukammal bo'lgani kabi, sizlar ham mukammal bo'linglar."

Kechikish davrining oxirida belgilangan bir poklanish jarayoni bor, chunki Rabbiy bir yuz qirq to'rt ming kishining amalga oshirishi uchun alohida bir ishga ega, va U "Uning hukmlari dunyo ustiga yanada yaqqolroq tusda tushishidan" oldin poklangan jamoatga ega bo'ladi. Uning hukmlari allaqachon dunyoda mavjud, ammo Yakshanba qonuni paytida "Xudoning vayron qiluvchi hukmlari" tusha boshlaydi.

Bu hukmlar "haqiqatni hech qachon bilmaganlar uchun rahmat zamoni"dir. Ammo zarur poklanish jarayoniga kirishni istamaganlar uchun o'sha hukmlarda hech qanday rahmat yo'q. "Yaqqolroq tushadigan" "hukmlar" alomat bo'lgan hukmlarni bildiradi. Ular bir ishorani ifodalaydi, va Muqaddas Ruh o'sha hukmlar orqali yuzaga keltirilgan tartibsizlik hamda sarosimadan "soxta dam olish kunini" saqlaydiganlar bilan "vijdonan Rabbiyning Shabbatini saqlaydiganlar" o'rtasida farqni belgilash uchun foydalanadi, chunki "dunyo ogohlantirilishi"ning yagona yo'li shudir. Alomat bo'lgan hukmlar Muqaddas Ruh hali ham Bobil ichida bo'lgan Xudoning farzandlarini yuz qirq to'rt mingning bayrog'ini tanib olishga yo'naltirish uchun foydalanadigan manzaradir.

Ammo Opa Uayt shunchaki Malaki kitobining uchinchi bobiga murojaat qilib qolmaydi, balki Malaki kitobining to'rtinchi bobidagi yakunlovchi oyatlarni ham keltiradi va yana bir bor ahdning Xabarchisi uchun yo'lni tayyorlashi lozim bo'lgan "ovoz"ga ishora qiladi. O'sha yakunlovchi oyatlar ahdning Xabarchisi uchun tayyorgarlik haqida emas; ular Musoning qonunini eslash hamda otalarning yuraklarini bolalarga va bolalarning yuraklarini otalarga qaytarish haqida. "Ovoz" avvalo Masih uchun — ahdning Xabarchisi sifatida — Uning ma'badiga to'satdan kelib, uyg'otilgan, umidi puchga chiqqan xalqini poklashi uchun yo'l tayyorlaydi, toki ular bayroq ishini bajo keltira olsinlar. So'ng Malaki "ovoz" ishining boshqa bir jihatini bayon qiladi.

U "otalarning yuragini bolalarga, bolalarning yuragini esa otalariga qaratadi", va bu ishni Xoribda berilgan qonun bilan bog'liq holda amalga oshiradi. Ishayo tilga olgan "ovoz" bo'lgan Ilyos Xudoning xalqining gunohlarini fosh etadi. Bu poklanish jarayonining bir qismidir. Gunohning faqat bitta ta'rifi bor, ya'ni Xoribda berilgan qonunning buzilishidir. Yahyo cho'mdiruvchi Ilyos edi, va uning xizmatiga aynan o'sha unsur ham kirgan edi.

O'sha kunlarda Yahyo Cho'mdiruvchi Yahudiya cho'lida voizlik qilib kelib, shunday der edi: Tavba qilinglar, chunki Osmon Shohligi yaqinlashdi. Chunki Ishayo payg'ambar orqali aytilgan: "Cho'lda nido qiluvchining ovozi: Egamizning yo'lini tayyorlanglar, Uning so'qmoqlarini to'g'ri qilinglar", — degan zot shudir. Yahyoning kiyimi tuya junidan edi, belida esa charm kamar bor edi; uning oziq-ovqati chigirtkalar va yovvoyi asal edi. Shunda uning oldiga Quddus, butun Yahudiya va Iordan atrofining butun viloyati chiqib kelar, gunohlarini e'tirof etgan holda, Iordanda undan cho'mdirish qabul qilar edilar. Ammo u ko'p farziylar va sadduqiylarning cho'mdirilish uchun kelayotganini ko'rib, ularga dedi: "Ey ilonlar nasli! Kelajak g'azabdan qochishingiz haqida sizlarni kim ogohlantirdi?"

Shunday ekan, tavgaga munosib mevalar keltiringlar. Va ichingizda: “Bizning otamiz Ibrohimdir”, deb aytishni o‘ylamanglar. Chunki sizlarga aytamanki, Xudo mana shu toshlardan ham Ibrohimga farzandlar chiqarishga qodirdir. Endi esa bolta ham daraxtlarning ildiziga qo‘yilgandir; demak, yaxshi meva keltirmaydigan har bir daraxt kesilib, olovga tashlanadi. Men esa sizlarni tavgaga suv bilan suvga cho‘mdiraman; ammo mendan keyin kelayotgan Men-dan qudratlidir, Uning oyoq kiyimini ko‘tarishga ham men munosib emasman. U sizlarni Muqaddas Ruh va olov bilan suvga cho‘mdiradi. Uning sovradigan kuragi O‘z qo‘lidadir, va U xirmonini batamom tozalab, bug‘doyini omboriga yig‘adi; somonni esa so‘nmas olovda kuydiradi. Matto 3:1–12.

Cho‘mdiruvchi Yahyo Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi uch yarim kunning “sahro”siga keldi, chunki barcha payg‘ambarlar o‘zlari yashagan kunlardan ko‘ra ko‘proq oxirgi kunlar haqida so‘zlaydilar. U gunohdan tavba qilish haqidagi xabarni keltirdi, chunki osmon shohligi yaqinlashgan edi, xuddi Iso Masihning Vahiysi “vaqt yaqin” bo‘lganda ochilgani kabi. Cho‘mdiruvchi Yahyo “ovoz”ning ishini tasvirlaydi, zero Isoning so‘zlariga ko‘ra, u kelishi lozim bo‘lgan Ilyos ham edi.

Chunki barcha payg‘ambarlar va Tavrot Yahyogacha bashorat qildilar. Va agar buni qabul qilsangizlar, kelishi lozim bo‘lgan Ilyos shudir. Eshitishga qulog‘i bor eshitsin. Matto 11:13–15.

Iso Yahyo Cho‘mdiruvchining bashoratli shaxsi sinov bo‘lganini ko‘rsatadi. U to‘g‘ridan-to‘g‘ri shunday deydi: “agar qabul qilmoqchi bo‘lsangiz”. So‘ng Iso shogirdlarini buni qabul qilishga undab, shunday deydi: “Eshitishga qulog‘i bor eshitsin.” Nimani eshitsin? Muqaddas Kitobning so‘nggi sahrosiga keladigan va ahd xabarchisining yo‘lini hozirlab, yuz qirq to‘rt mingni Xudoning alomatli hukmlari davrida alohida bir ishni bajarishga tayyorlaydigan ovoz kim ekanini eshitsin.

Yuhanno “tuya junidan tikilgan kiyim kiyib, beliga charm kamar bog‘lagan edi; uning yeguligi esa chigirtkalar va yovvoyi asal edi.” Uning “yeguligi” Islom xabari edi, chunki “chigirtkalar” so‘zi Islomni ifodalaydi, asal esa uning og‘zida shirin bo‘lgan Xudoning kalomidir. U yegan shirin xabar Muqaddas Yozuvlardagi Islomning eng ilk timsoli bo‘lgan “yovvoyi” Arab eshagi haqida edi. Chigirtkalar orqali ham ifodalangan Islomning yovvoyi Arab eshagi haqidagi shirin xabar uning kiyimiga ham to‘qilgan edi, chunki tuyalar ham Islomning yana bir timsolidir. Agar Yuhanno yegan ozuqa hasharotlarni emas, balki chigirtka daraxtini nazarda tutgan bo‘lsa ham, “chigirtkalar” so‘zini Islomning timsoli sifatida qo‘llash kalomni buzib talqin qilish emas. “Chigirtkalar” so‘zi Islomning timsolidir, va Yuhanno hech qanday jismoniy taom yeyishni ifodalamayotgan edi; uning ratsioni u yeb olgan bashoratli xabarning timsoli edi.

Uning kamarbog‘i Habakkukda ifodalangan “bashorat” edi. O‘sha bashorat birinchi umidsizlikni, bokiralarning kechikish vaqtini va muqaddas jadvallarda tasvirlangan Adventizmning poydevorlarini birlashtiradi. Habakkuk ana shu bashoriy kamarbog‘ bo‘lib, o‘sha haqiqatlarning barchasini bir-biriga bog‘lab turardi.

Chunki vahiy belgilangan vaqt uchundir; ammo oxirida u so‘zlaydi va yolg‘on gapirmaydi. U kechikayotgandek tuyulsa ham, uni kuting; chunki u albatta keladi, kechikmaydi. Mana,

kibrlanib ko'tarilgan uning joni unda to'g'ri emas; ammo solih o'z imoni bilan yashaydi.
Habakkuk 2:3, 4.

“ovoz” ogohlantirishini tashkil etuvchi xabarlarni kamar kabi bir-biriga bog'lagan bashoratli xabar — bu so'zlaydigan, garchi kechikkan bo'lsa-da, vahiy bilan bog'liq bokiralar haqidagi masaldir. Yarim tun faryodi haqidagi vahiy, “nafsi kibrlangan” razillar bilan imon orqali oqlanadigan azizlar o'rtasida farq hosil qiladi. Imon orqali oqlanish — “ovoz” taqqan kamardir.

Va Uning belini solihlik kamar bo'lur, va sodiqlik Uning yonboshlarining kamari bo'lur.
Ishayo 11:5.

2020-yil 18-iyuldagi umidsizlikdan keyin, umidsizlikning “sahroda faryod qiluvchi ovozi” kelganida, uning xabari 2001-yil 11-sentabrdan beri qanday bo'lib kelgan bo'lsa, o'sha xabarning o'zi edi. Keladigan Ilyosdan, kutayotgan, umidsizlikka tushgan, o'lik quruq suyaklarga bo'lgan o'sha xabar shuki, Islom Xudoning Bobildagi boshqa farzandlari solihlikni o'rganishlari uchun zamin yaratib beradigan “signal hukmlari”dir.

Solihning yo'li to'g'rilikdir; ey nihoyatda To'g'ri Zot, Sen solihning yo'lini tarozuga solib o'lchaysan. Ha, ey Egamiz, hukmlaring yo'lida biz Seni kutdik; jonimizning orzusi Sening nomingga va Seni yod etishga qaratilgandir. Jonim bilan Seni tunda istadim; ha, ichimdagi ruhim bilan Seni tong saharda izlayman; chunki hukmlaring yer yuzida bo'lganda, dunyo aholisi solihlikni o'rganadi. Ishayo 26:7–9.

Kelajak Ilyos bo'lgan Yahyo Cho'mdiruvchi, Vahiy kitobining o'n birinchi bobidagi uch yarim kunning “sahro”sidagi “ovoz”dir. Uning xizmati Adventizmning to'rtinchi va oxirgi avlodini aniqlashni ham o'z ichiga oladi; ularning jonlari mag'rurlik bilan ko'tarilgan, ular otalarining ma'naviy merosiga tayanadilar, biroq Xudoning g'azabi kelish arafasida ekanini sezadilar. Ular to'rtinchi avloddir, chunki ular Masihning aynan teskarisi bo'lgan bir avlod sifatida to'la namoyon bo'ldilar. Ular ilonlar naslidir, biroq baribir o'zlarining otasi Ibrohimni ko'rsatib, aslida Qo'zining avlodi ekanliklarini da'vo qiladilar. Qo'zining avlodi Butrus aytgan tanlangan avloddir; ular Qo'zi qayoqqa bormasin, Uning ortidan boradiganlardir.

Yuhanno, uning xabarini eshitish uchun kelganlarning gunohlarini, ular tavba qilib suvga cho'mdirilganlari uchun, shubhasiz oshkor qildi. U, shuningdek, ularga o'zidan keyin keladigan Zot borligini, U O'z xirmonini batamom tozalashini ma'lum qildi. O'sha Shaxs ahdning elchisidir; U “kirni supuruvchi odam”dir — u soxta tangalar va javohirlarni derazadan supurib chiqarib tashlaydi va asl javohirlarni qayta tiklaydi; ular esa, keyin, Uilyam Millerga birinchi farishtaning harakatida asl javohirlarni yig'ish ishida farishtalar tomonidan yo'l-yo'riq berilgan paytdagidan o'n baravar yorqinroq porlaydi.

Yahyo Cho'mdiruvchi Laodikeyadagi Adventistlarning o'z otalari Ibrohimga bo'lgan ishonchiga qarshi ayblovida ochiq va qat'iy edi, chunki kelajakdagi Ilyosning vazifasi otalarning yuraklarini farzandlarga va farzandlarning yuraklarini esa otalarga burishdan iborat edi. Birinchi va oxirgi narsalarning Muqaddas Kitobdagi tatbiqi prinsipi o'sha ishda ifodalangan, biroq shu bilan birga, tarqoq holatda, dushmanlar yurtida, sahroda o'lik holda topilganlar uchun davo ham unda mujassamdir. Ular o'z gunohlarini va o'z otalarining gunohlarini tan olib, tavba qilishlari kerak.

O‘z gunohlarini va otalarining gunohlarini tan olish bilan birga, ular uch yarim kunlik sahro davri mobaynida Rabbiy bilan birga yurmaganliklarini ham e’tirof etishlari lozim. Bundan tashqari, ular o’sha tarix davomida Xudo ular bilan birga yurmaganini ham tan olishlari kerak.

Orangizda tirik qolganlar dushmanlaringiz yurtlarida o‘z gunohlari tufayli holdan toyib boradilar; shuningdek, ota-bobolarining gunohlari tufayli ham ular bilan birga holdan toyib boradilar. Agar ular o‘z gunohlarini va ota-bobolarining gunohlarini, Menga qarshi qilgan xiyonatlarini, shuningdek Menga qarshi yurganliklarini e’tirof etsalar; Men ham ularga qarshi yurganimni va ularni dushmanlari yurtiga olib kirganimni tan olsalar; agar shunda ularning sunnatsiz yuraklari kamtar bo‘lsa va ular o‘z gunohlarining jazosini qabul qilsalar: Unda Men Yoqub bilan qilgan ahdimni eslayman, shuningdek Ishoq bilan qilgan ahdimni ham, Ibrohim bilan qilgan ahdimni ham eslayman; va o’sha yurti ham eslayman. Leviticus 26:39–42.

La’nat ular yerning shanbalarini eslamaganlari sababli edi.

Kelishi lozim bo‘lgan Ilyos bo‘lgan Yahyo payg‘ambar, Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi uch yarim kunning sahrodagi “ovozi”ni timsollagan edi. U o‘lik quruq suyaklarni Xorebdagi Musoning qonunini “eslash”ga yo‘naltirar edi, va agar ular shunday qilsalar, ahding xabarchisi ularning ota-bobolari ahдини “eslar” edi. Ammo bu faqat ular o‘z gunohlarini, ota-bobolarining gunohlarini e’tirof etsalar, va bundan ham ko‘proq xor bo‘lib, ular Xudoga qarshi “xiyonat qilgan” tajovuzlarini aniq aytib bersalargina yuz berar edi.

Ular, shuningdek, o‘zlari Xudoga “qarshi” yurib kelganliklarini va Xudo ham ularga “qarshi” yurib kelganini tan olishlari kerak edi.

Ular, shuningdek, Vahiy kitobining o‘n birinchi bobidagi ko‘chada yotgan quruq o‘lik suyaklar o‘zlari ekanini ham tan olishlari kerak edi, chunki ular Xudo o‘zlarini dushman yurtiga olib kirganini e’tirof etishlari lozim edi, dushman yurti esa o‘limdir.

Suvga cho‘mdiruvchi Yahyoning so‘zlariga ko‘ra, ular “cho‘lda” nido qilayotgan “ovoz” kim ekanligi haqidagi savolga ham javob berishlari kerak edi, chunki Yahyo: “Kelajak g‘azabdan qochishingizni sizlarga kim uqtirdi?” deb so‘radi.

Biz bu mavzularni keyingi maqolada davom ettiramiz.

Xudoning xizmatchisiga shunday amr berilgan: “Baland ovoz bilan faryod qil, o‘zingni ayama, ovozingni karnay kabi ko‘tar, Mening xalqimga ularning itoatsizligini va Yoqub xonadoniga ularning gunohlarini ko‘rsat.” Rabbimiz bu xalq haqida shunday deydi: “Ular Meni har kuni izlaydilar va yo‘llarimni bilishdan zavqlanadilar, go‘yo solihlik qilgan bir xalqdek.” Mana, bu o‘zini o‘zi aldagan, o‘zini o‘zi solih sanagan, o‘zidan mamnun bir xalqdir, va xizmatchiga baland ovoz bilan faryod qilib, ularga ularning itoatsizliklarini ko‘rsatish amr etilgan. Barcha asrlarda bu ish Xudoning xalqi uchun qilingan, va hozir u har qachongidan ham ko‘proq zarurdir.” Testimonies, 5-jild, 299.